

№2 [114]
жовтень
2010

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

<http://portal.prolisok.org>

*Газета Кіровоградського обласного загальноосвітнього навчально-виховного комплексу
гуманітарно-естетичного профілю (гімназія-інтернат-школа мистецтв)*

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

**Загальногім-
назійні свята**

2-3 стор.

**Гімназійне
життя**

4-5 стор.

**Свята та
звичай**

8-9 стор.

ЗАГАЛЬНОГІМНАЗИЙНІ СВЯТА

День працівників освіти

Цього року початок святкової концертної програми довелося дещо змінити, адже для цього була вагома причина і, до того ж, надзвичайно приємна.

Заступник директора з навчально – виховної роботи, заслужений вчитель України О.Н. Якимчук запросив на сцену директора облкомплексу, народного артиста України, професора А.С.Короткова і вся зала шаленими оплесками привітала Анатолія Єгоровича із врученням премії Верховної Ради України педагогічним працівникам за вагомий внесок у здійснення навчання та виховання дітей та учнівської молоді, а потім – нагороджених вчителів з нагоди Дня працівників освіти.

Ось із таким піднесеним настроєм розпочалася концертна програма для вчителів обласного комплексу.

Один за одним на сцену виходили наші юні таланти, аби через слово, пісню та запальний танок виповістити щиру вдячність усім вчителям.

Відкрили святковий концерт міські десятикласники, виконавши красивий вальс, а під кінець програми глядачі побачили ще одну хореографічну композицію у їх виконанні під на-

звою «Вуличні танці». Тішить те, що її виконав увесь клас!

А взагалі-то хореографічні композиції були яскравими і, звичайно ж, за це велике спасибі педагогам-хореографам: Є.В.Цапенко, К.М.Сущенко, А.А.Короткову, В.М.Коротковій, І.В.Данілову, Д.В.Печененку, Я.В.Коротковій, О.А.Шупер.

Наймолодші учасники концерту – учні школи мистецтв, вихованці І.В. Дроздової та О.А.Шупер – як завжди, були неперевершеними. Щирими оплесками зустрічали і проводжали глядачі юних джентльменів, а також виконавців візитної картки славнозвісного «Проліску» – хореографічної композиції «Перші кроки».

Наймолодшим гімназістам, учням 5-го класу, здійснити шлях «Від Простого до Величного» (таку назву мала їх хореографічна композиція) допомогли випускниці гімназії Поліна Сивоконь та Ліза Таніна. Це було мило, спокійно та інтелігентно.

По-дитячому щиро, правдиво, безпосередньо привітали своїх вчителів учні 6-го класу. Їх вітання мало красиву назву «Вам, любі вчителі!». Такі ж слова звучали зі сцени і з вуст учнів 11-Б, які спочатку злагоджено виконали хореографічну композицію.

Гуманітарно – естетичні класи були представлені вокальними ансамблями, які виглядали дуже пристойно. Особливо приємно відмітити «новеньких» співаків 10-В класу. Часу було обмаль, але три голоси звучали чітко і впевнено. На свою адресу вони заслужено отримали вигук «Браво!»

«Ми все учились понемногу...» – так вважав О.С.Пушкін, а також Т.В.Малявкіна, О.С.Костенко та учні фізико-математичного 10-Б класу. Все,

ЗАГАЛЬНОГІМНАЗІЙНІ СВЯТА

що побачили і відчули за місяць життя в гімназії, артистично, чітко, з гумором, просто класно, вони донесли до глядачів. Молодці!

Бурхливими оплесками проводжали зі сцени учнів 7-го, 8-го та 9-го класів. Вони майстерно виконали хореографічні композиції «Червона шапочка» за мотивами казки, «Сучасне і майбутнє» та «Танго».

Порядували своїм виступом гітарист Сергій Бельман, співачка Юлія Лінчевська, гімнастки Вікторія Лисиця та Крістіна Боса.

Доречним у цьому концерті був авторський вірш Валерії Цуканової.

Полонили серця глядачів наші гості – випускники гімназії, студенти КДПУ імені Володимира Винниченка Інна Бузило, Вікторія Бондаренко, Олена Завадська, Яна Ценцура, Євген Філімонов та Руслан Гончаренко. Вони самі виявили бажання привітати своїх вчителів. За їх виступ можна сміливо сказати: це був справжній майстер – клас! Ми щиро їм вдячні.

Святкову програму завершив 11-А клас, виконавши складну, емоційну, навіть філософську хореографічну композицію «Потяг до

знань». Це був красивий фінал!

Елегантні ведучі Неля Мазур та Ігор Сасенко, як завжди були на висоті. Всі глядачі мали змогу почути величні і проникливі слова, а також переглянути відеокліп про вчителів, який підготував наш технічний центр.

Насамкінець програми директор об'єднаного навчально-виховного комплексу, народний артист України, професор А.Є.Коротков щиро привітав зі святом всіх працівників і подякував учням, педагогам-хореографам та вихователям за святковий концерт.

Н.Брояковська

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Шевчук Оксана,
10-В клас

18 вересня місто Кіровоград відзначило своє 256-річчя. Нам пощастило розділити з його мешканцями радість святкування. Цього сонячного усміненого дня, пройшовши вулицями міста, ми поринули в красу архітектури Кіровограда. Наталія Авимівна ознайомила нас з визначними спорудами XIX століття: будинком Вейсенберга (нині обласний відділ охорони здоров'я), будинком Мейтуса (нині музична школа №1), будинком Барського (нині обласний краєзнавчий музей), Великою єврейською синагогою (нині діючою), будинком Волохіних. Дізналися ми і про їхніх архітекторів: Андрія Достоевського, Якова Паученка та Олександра Лішневського, які прагнули знайти досконалість, будуючи свої споруди.

„УЧИТЕЛЮ! ТИ В СЕРЦІ НАЗАВДИ...“

З 1 по 9 жовтня в гімназії II ступеня проводилася традиційна виставка творчих робіт учнів 5 - 9 класів під назвою: „Учителю! Ти в серці назавжди в духмяних барвах і весняних квітах.“ Всі ці маленькі витвори мистецтва об'єдналися в неповторний подарунок для наших любих вчителів. Відкриття виставки відбулося 1 жовтня о 9:40.

Гавриленко Ганна (представник учнівського парламенту в 7 класі) була одним з організаторів цієї неймовірно гарної події. Таку роботу вона виконувала вперше й тому поділилася враженнями з нами: „Мені дуже сподобалося! Це так цікаво: організовувати виставку, збирати чудові творчі роботи, а потім насолоджуватися позитивними відгуками вчителів та учнів.“

Необхідно зауважити, що наша гімназія багата на майстерних і талановитих учнів. На виставці було представлено багато виробів з бісеру, природних матеріалів, чудові малюнки. В нашому класі теж є такі „умільці“. Й ось відгуки деяких з них. „Я роблю мініатюрні фігурки з пластиліну. Навчилася цьому я сама, коли дуже давно вперше своїми маленькими пальчиками взяла шматочок гнучкого матеріалу. Зараз я маю приблизно 50 робіт і всі вони знову і знову дивують моїх родичів і друзів. Мені подобається відтворювати дивовижну красу, яка оточує мене,“

Подорожуючи вулицею Леніна (колишньою Двірцевою), ми пройшли повз сквер, де розташовано пам'ятник першому трамваю в Єлисаветграді.

Після подорожі вулицями ми потрапили у вир подій, а саме – на площу Кірова. Нам пощастило побачити початок грандіозного концерту, присвяченого Дню міста. Безліч посмішок, радісні очі, милі серцю українські пісні створювали атмосферу щастя та дарували кожному гарний настрій на цілий день. На жаль, у нас було замало часу, щоб в повній мірі насолодитися цим дійством. Та, проглядаючи фотоальбом, в пам'яті виринатимуть приємні спогади. Ми провели чудовий день у колі нової маленької родини.

– розповідає про себе моя однокласниця Каширна Катерина. Також в нашому класі є ще одна майстриня – це Вербова Анастасія. «Мені подобається робити вироби з бісеру, вишивати хрестиком, займатися макраме. У сім років з маминою допомогою я почала освоювати ці види рукоділля. У мене вже є близько 40 робіт. Я отримую від цієї роботи велике задоволення!», – розповідає Настя.

Загалом, виставка була успішною. Деякі учні приносили цілі колекції своїх робіт. Хочемо сказати велике спасибі всім, хто взяв участь. Адже це подарунок вчителям – тим людям, якікладають всю свою душу, сили й старання в нас, учнів. Думаю, наступного року ми побачимо ще більше цікавих, талановитих і дивовижних робіт. Творчих успіхів і натхнення всім!

Член інформаційної комісії, Валента Юлія, 7 клас

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Учням нашого класу дуже подобається відвідувати бібліотеку ім.А.П.Гайдара, читати цікаві книжки на абонементі та в читальному залі, брати участь у цікавих заходах, які для нас проводять бібліотекарі.

Кіровоградська обласна бібліотека для дітей ім.А.П.Гайдара є одним із найвідоміших дитячих закладів області. Це - найбільша книгозбірня для дітей та методичний центр для усіх дитячих бібліотек регіону.

Точні архівні дані про рік заснування бібліотеки не збереглися. Відомо, що на початку 20-х років минулого століття в Єлисаветграді було відкрито міську дитячу бібліотеку, яка в 1939 році після утворення Кіровоградської області, стала обласною. У 1958 році бібліотека одержала нове приміщення, в якому знаходиться і зараз.

Щороку ОДБ обслуговує більше 12 тисяч користувачів, яким видається понад 220 тис. примірників документів. Крім цього, бібліотека організовує екскурсії та проведення заходів для дітей з сільських регіонів.

Бібліотечний фонд налічує понад 175 тис. документів та 170 - 180 назв періодичних видань, методико-бібліографічні матеріали, теки-накопичувачі краєзнавчого змісту, традиційний довідково-бібліографічний апарат та електронний каталог бібліотеки.

Запрошуємо всіх бажаючих відвідати бібліотеку.

Денис Котов (5 клас)
та Котова О.А.
(зав. відділом інформації
бібліотеки ім.А.П.Гайдара)

Початок навчального року

Початок навчального року, на мою думку, виявився надзвичайно важким для всіх учнів гімназії, особливо для нас - дев'ятикласників. Підготовка до державної атестації («Вже скоро й екзамен», - нагадують усі), зрізи, тести, самостійні роботи - цілий вихор, що захоплює. Не встигли й оглянутись, а вже й пройшла перша чверть.

Але, чесно кажучи, без усього цього ми, гімназисти, не уявляємо свого повсякденного життя. Такий ритм став для нас звичним і, якщо по правді, просто необхідним, і навіть довгоочікуваним.

Тепер кілька слів про це дивовижне життя.

Свої таланти (яких у нас, до речі, безліч) ми могли показати під час концерту до Дня працівників освіти, а також виставки творчих робіт «Учителю, ти в серці назавжди».

Бурхливим було і життя класу. Дев'ятикласники самостійно підготували і провели дуже цікаві заходи: бесіди «Доброта, ввічливість, толерантність» та «Поведінка на дорозі» (до тижня знань правил дорожнього руху).

Дуже запам'ятався урок біології, на якому Марина Юріївна та учениці нашого класу розповідали та наглядно демонстрували правила надання першої долікарської допомоги при нещасних випадках.

На мою думку, навчання в школі - це наш золотий час. Тож давайте насолоджуватись ним!

Колесник Каріна,
9 клас

ЦІКАВО ЗНАТИ

Цього місяця я відвідала чарівну країну Швецію. А точніше лише її столицю – Стокгольм – місто, розташоване на воді, на озері Меларен, а тому розміщене на декількох островах, які дуже різняться між собою. Кожен з цих островів має свої особливості. Наприклад, на одному з них (під назвою Старе місто) розміщено старовинні будівлі, які збереглися ще з тринадцятого століття.

Мене вразила чарівна природа, гарні будівлі, визначні місця... Емоції переповнюють мене і досі. Тому дозвольте поділитись своїми враженнями із Вами!

Я відвідала чимало різних музеїв. Найбільше мене вразив музей одного експоната, де до уваги туристів було представлено корабель, що затонув під час своєї першої подорожі у море. 90 відсотків корабля є його власними частинами, що підняли на поверхню через 300 років після того, як корабель затонув. Не менш цікавим є музей під відкритим небом, де можна побачити

Швецію минулих часів «в мініатюрі»: маленькі будиночки, ферми, старовинні школи, млини, пекарні... Там є навіть маленький зоопарк, де можна побачити диких тварин Скандинавії у мініатюрі. Не менш цікавим є музей «Акваріум», де представлені різні види риб, жаб, ящірок.

Люди в Стокгольмі дуже привітні, завжди усміхнені. Цікавими для мене виявились і їхні звичаї та традиції. Мені сподобалася і їхня мова. Я звичайно, жодного слова не розуміла, але вона здалася мені надзвичайно мелодійною =). Дуже смачними є традиційні шведські страви, які вам запропонують чи не в кожному ресторані або кафе.

Місто надзвичайно гарне й привітне! Буде можливість – завітайте. Ви точно не пожалкуєте! =).

Полякова Яна, 11-Б клас

Осінні місяці та їх історія

Назва «**ВЕРЕСЕНЬ**» прийшла з Полісся. Там у цей період цвіте верес – цінна медоносна рослина. Цей вічнозелений куц квітує з серпня і до кінця жовтня. Але найпишніше рожево-бузкове суцвіття вкриває соснові бори, торф'яники та піщані пагорби саме у вересні. Сучасна назва дев'ятого місяця в нашому календарі закріпилася відносно недавно — на початку нинішнього століття. До цього в кожному регіоні були свої, «домашні», наклички. Був цей місяць також ревуном, заревом, сівнем, бабським літом та покрійником.

ЖОВТЕНЬ – час жовтіння листя. Цю назву місяць має ще з часів Київської Русі. В народі його ще називали грязень, хмурень, листопадник, зазимник,

весільник, а також паздерник – від слова паздер, тобто костриця. В цей час переробляли льон та коноплі (від волокон відділяли кострицю). Українська назва другого осіннього місяця, на відміну від латинської, не потребує будь-яких пояснень. Довколишні гаї вже зодгались в яскравий привабливий жовтогарячий колір з усіма його відтінками.

Назва «**ЛИСТОПАД**» прийшла із західноукраїнських земель. У цей час там опадає листя. А на сході України – дерева вже безлисті. Тому в Київській Русі останній місяць осені звався груднем, а перший місяць зими мав іншу назву. Відомі й інші народні назви: грудкотрус, листопадаць, падолист, братчини. Генеалогія назви місяця досить давня й цікава. Для переважної більшості європейських мов вона має спільний латинський корінь «новем», бо місяць займав дев'яту позицію в літочисленні Стародавнього Риму. Проте в багатьох слов'янських мовах, зокрема в українській, листопад набув цілком самостійної назви. У цю пору з дерев опадає останнє листя, ліс стає незатишним, непривітним, природа біологічно налаштовується на зимовий спочинок.

ОСОБЛИВА ДУМКА

Здавна вважалося, що село – душа українського народу, адже саме там зберігаються звичаї, традиції, культура, а головне – українська мова. Сьогодні існує романтичний стереотип, що село – це білі будиночки з солом'яними стріхами, калина біля криниці і чаруючий солов'иний спів весною у гаю. Але час завжди вносить свої корективи, і насправді зараз село – це місце, де немає шкіл та дитячих садочків, всього того, що потрібно для звичайного культурного розвитку людини.

Питання культури дуже болюче для нашої країни, адже існують сотні містечок та селищ, де взагалі відсутні Будинки культури. Людей позбавили можливості приємно і корисно проводити свій вільний час. Я впевнена, що в селах не менше талановитих і розумних дітей, ніж у містах, але можливості розвивати свої здібності в маленьких селищах у дітей відсутні. Саме це і є однією з причин, чому молодь не затримується в селі. А це означає, що з часом такі населені пункти потроху зникатимуть.

Що ж тоді трапляється з нашим корінням, нашою культурою, мовою? Я думаю, що відповіді на це питання не знає ніхто.

І мені все частіше спадає на думку, що ми самі знищуємо себе, зневажаючи свою культуру. А якщо ми не будемо піднімати село, то українська нація загине. Я прошу всіх подумати над цим питанням, бо ми – майбутнє нашої держави, і саме на наші плечі впаде тягар «лікування» української нації. Задумайтесь над цим...

Русіна Олена, 10 –В клас

Минає другий місяць нашого навчання в гімназії. Ми вже звикли один до одного, стали дружною родиною. Проте, у всіх нас є одна спільна проблема – катастрофічна нестача вільного часу. Хочеться у всьому взяти участь, але ж розділитись на частини неможливо! Що ж тоді робити?

Відповідь на це запитання сформувалась після екскурсії нашого класу до обласного художнього музею на виставку робіт Володимира Винниченка.

Володимир Винниченко був талановитим прозаїком, драматургом, художником. Вів активне політичне життя. Винниченко – автор понад ста оповідань і повістей, чотирнадцяти романів, численних публіцистичних статей. Він відомий і як живописець – автор портретів, пейзажів, натюрмортів. В нього на все вистачало часу, хоча був він простою людиною, такою як і ми, тільки, можливо, трішки наполегливішою. Був керівником першого українського уряду. Він встигав все. До того ж, ще й як!

Я вважаю, що з нестачею вільного часу можна впоратись, плануючи все заздалегідь.

Головне – поставити ціль і невпинно йти до неї.

Сокіл В., 10-Б клас

СВЯТА ТА ЗВИЧАЇ

Осінь, як кажуть, – пора весіль... Веселий український обряд – це надзвичайне дійство, що приносить радість, сміх, щастя. Ось воно! Весілля...

Весільний обряд – один з багатьох, що зберігся до сьогодні. Його елементи є складниками будь – якого сучасного весілля. Вдавнину, перш ніж справляти весілля, наречений повинен був посватати молоду. Це – своєрідний обряд сватання. Вважалося, чим швидше свати здолають дорогу до хати дівчини, тим швидше батьки дадуть згоду на шлюб.

Зайшовши в будинок, хрестилися перед образами, лише тоді починалася розмова.

Сватів могли засилати другий, третій раз, бо батьки могли не дати згоду з першого разу. Це зовсім не означало, що вони проти, ні, просто вважалося непристойним спішно видавати дівчину заміж.

Якщо ж «все йшло по маслу», на друге сватання їздили самі батьки молодого (так звані оглядини). На цій зустрічі вже обговорювалися день весілля, майбутні витрати, придане нареченої, її обов'язки в новій сім'ї. Коли всі питання було вирішено, їхали до хати нареченого, оглядали господарство. Закінчували зустріч гуляннями та веселими піснями.

Мірошніченко Тетяна, 11-А клас

Обряд сватання – це перший і основний етап українського весілля. Він дозволяє обом сторонам знайти спільну мову, дійти одного рішення. На жаль, сьогодні рідко згадують саме цей етап весілля. Але сватання зберігає ті радість, щастя, передчуття чогось нового і для молодих, і для їхніх батьків та близьких.

Після сватання і оглядин відбувалися заручини, на яких молоді давали прилюдну згоду на одруження та отримували благословення на спільне життя. Саме у цей час лунали пісні, як сумні (про закінчення безтурботного життя), так і жартівливі. Усі веселились та насолоджувались моментом щастя! Ніхто з гостей не залишався осторонь! Танці, музика, пісні...

Ось таке воно, українське сватання!

СВЯТА ТА ЗВИЧАЇ

Прийшла Покрова – всохлась діброва

14 жовтня для Православної Церкви – велике свято – Покрова Пресвятої Богородиці. Нам, учням 8-го класу, було дуже цікаво дізнатися ще більше про звичаї і традиції цього найбільш шанованого свята православ'я.

Існує безліч легенд про допомогу Божої Матері в нелегкі для народу часи. Богородиця стала покровительницею землеробства, яке мало велике значення в житті наших предків, і свято на честь небесної покровительниці поступово витіснило старослов'янські святкування на честь закінчення осінніх польових робіт.

Жовтень – межа між осінню і зимою. З Покрови починають відлік зими:

Покрова – не літо, а Стрітєння – не зима.

До Покрови – осінь, за Покровом зима іде.

До цього часу зазвичай починаються заморозки, випадає сніг. Покрова – перше зазим'я.

Багато в цей час і весіль. Тому це свято вважалося покровителем шлюбів. Адже саме з Покрови починали грати весілля.

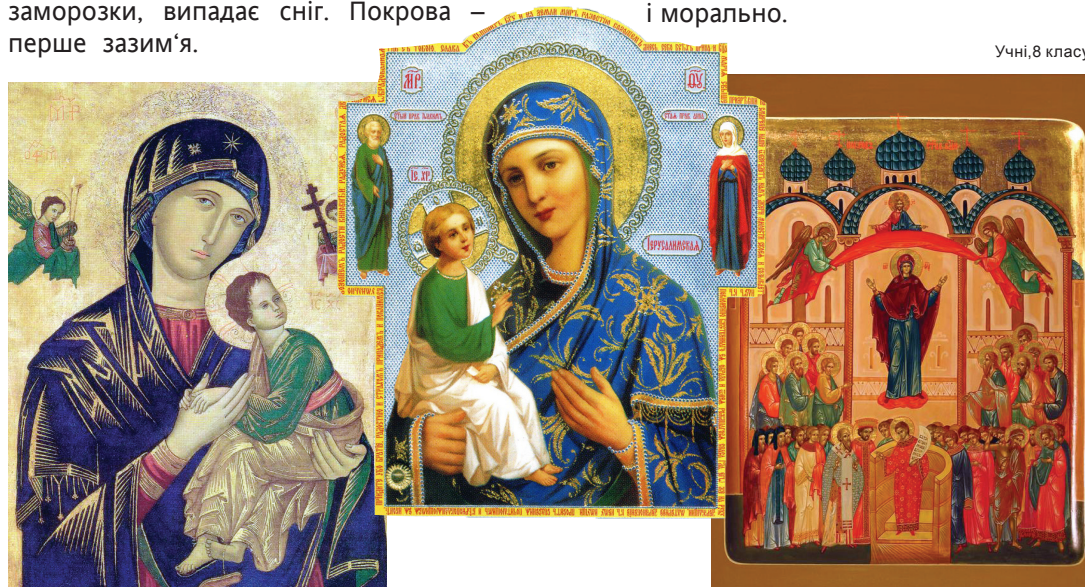
Прийде Покрова – дівці голову покрис.

Дівчата зранку на Покрову бігли в церкву ставити свічку. Існувало повір'я: яка дівчина раніше поставить свічку, та раніше і заміж вийде. Звертались дівчата до Богородиці з такими словами: «Присвята моя Богородице! Покрий мою голову пилиною своєю нетлінною – іти на чужу сторону».

Раніше тільки дівчина могла ходити з непокритою головою, для заміжньої жінки бути простоволосою вважалося великим гріхом. Тому в наші дні наречена під час вінчання стоїть покрита фатою. Так в свідомості народу переплелись шлюбне покривало нареченої, нетлена пелена (або мафорій богородиці) і сніжний покрив землі.

Відзначали і ми це Велике свято у нашому дружньому шкільному колі. Згадували різні легенди, повір'я та звичаї, пов'язані з ним. Адже ми, сучасне покоління – спадкоємці нації мудрої, багатой духовно і морально.

Учні, 8 класу

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Учні 6 класу

День світлофора у 6 класі

В рамках Тижня знань Правил дорожнього руху «Знання дорожнього руху – запорука вашого життя» у нашому класі відбувся захід «В гостях у світлофора». Це була бесіда з елементами гри. Роль «Головного Світлофора» виконував Бардіж Артем. Бесіду готували власними силами і провели Кудрявцева Валерія та Добровольська Анна. Прозвучало багато цікавої інформації, проведено конкурси на знання правил дорожнього руху, в яких учні брали активну участь, борючись за призи та заохочення: гарні блокноти, ручки, різні статуетки. Володарями головних призів стали Добровольський Євген та Грибович Юлія.

Всім було дуже цікаво та весело. Особливо приємно було те, що ми самі все готували і проводили. А голо-

вне – ще раз наголосили, що на дорозі усім слід бути дуже уважними! Бережіть себе!

Моє село – моя родина,

А Україна – це мій дім.

А біля дому є калина,

Милує вона очі всім.

І лине пісня солов'їна,

Але насправді діло в тім,

Що людям треба зберігати

І ту калину й рідний дім...

Русіна Олена, 10 –В клас

НАША ТВОРЧІСТЬ

Осіння ніч

Осіння ніч...

Що може бути краще?

Із теснотомою віч на віч,

У місячному сяйві

Блукають, осипаючись сади.

Листок, поштурхуючи,

Впав додола, він не повернеться на дерево.

Вже більш ніколи.

Ліхтар, пронизуючи майд і темряву,

Хитається поволі,

И міради зір розсипав хтось по небу,

Мов жемсні солі.

Сіріє... Все ближче до світання.

Для когось це найперша ніч,

Для когось — це остання.

Тож будем мидуватись сходом сонця,

Красою зір, що мипотять в віконці.

Закохано у ніч відцвіляються ліси,

Іще ніхто не помічав ніжнішої краси.

Дай серцю волю!

Побудь у тиші незламній.

Присмило чути свою долю

І подих відчувати свій...

Чумаченко Ганна

По всім небі ясні зорі —

Ні кінця, ні краю.

Навіть у такому горі,

Ясним сльвом сяють.

Деся одна за пісом впала,

Така її доля.

А дівчина загадала,

Щоб була її воля.

Промінь світла крізь віконце

Розбудить причинну.

Ясне на небі сонце

Не спасе дівчину.

Теплий вітерець у полі

Обвіває тіло.

Полягли у тяжкім горі

За святсе діло.

Дожидають юних хлопців

Матері й дівчата.

Знати б, де язляли козаки.

Щоб хоч поховати.

Тється колос при дорозі.

Сипле жовті зерна.

Серце б'ється у тривозі,

Чи із бою верне?

Толод, сльози і печалі.

Чорна мла над світом.

А на небі ясні зорі:

Вони і досі світять.

Поетам

Ти шов крізь біль і вічний страх,

Ти не погодився з катами!

У сильних жилистих руках

Ідею людства ніс роками.

В тобі — усе, що є у нас.

Гарячі сльози на папері...

Ти згини ще не один раз,

Не раз зачинають твої двері.

Ти йтиш у своїх віришах

Серцями нашіли й чужими

В сумних і зморених очах

Ще є, хоч трохи, але ВІРМ!

Глініста Олена

МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Настановча сесія Кіровоградської Малої академії наук учнівської молоді

25 вересня 2010 року в приміщенні Кіровоградського національного технічного університету (КНТУ) відбулося урочисте відкриття настановчої сесії Кіровоградської Малої академії наук учнівської молоді (КМАНУМ). Вперше навчальна сесія відбулася на найвищому обласному рівні. У пленарному засіданні взяли участь голова Кіровоградської обласної державної адміністрації Сергій Миколайович Ларін та начальник управління освіти і науки Кіровоградської облдержадміністрації Ельза Володимирівна Лещенко. Вони привітали всіх учасників сесії і побажали їм не зупинятися на досягнутому, ставити перед собою високі й амбітні завдання та досягати нових наукових вершин.

Сергій Миколайович виступив з ініціативою запровадження стипендій для найкращих слухачів Малої академії наук учнівської молоді з метою підтримки талановитої молоді Кіровоградщини.

Поділитися своїм досвідом, дати необхід-

ні рекомендації та настанови юним науковцям прийшли ректор Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка, доктор філологічних наук, професор, академік Академії вищої школи України, президент Кіровоградської Малої академії наук учнівської молоді Григорій Дмитрович Клочек та ректор Кіровоградського національного технічного університету, доктор технічних наук, професор, член-кореспондент Національної академії аграрних наук України, заслужений діяч науки і техніки України, голова ради ректорів Кіровоградської області Михайло Іванович Черновол.

В актовій залі КНТУ зібралося більше 400 кращих учнів з 214 навчальних закладів області, серед яких і 81 учень нашого навчального закладу. Гімназисти виявили стійкий інтерес майже до всіх наукових секцій, представлених в Малій академії наук, і довели свою готовність навчатися. Після пленарного засідання відбулися навчальні заняття у всіх 24 наукових секціях КМАНУМ, до роботи в яких долучилися 32 науковці з провідних вищих навчальних закладів Кіровоградщини.

Настановча сесія 2010/2011 навчального року Кіровоградської Малої академії наук учнівської молоді завершилася. Юні мандрівці, майбутні переможці та призери, повернулись до своїх навчальних закладів, а методисти, вчителі та науковці взялися до серйозної роботи, аби у лютому-квітні 2011 року представити результати своєї роботи на обласному та Всеукраїнському етапах конкурсу-захисту.

Анна Касяненко,
методист Кіровоградської МАН учнівської молоді

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені, 2010. Надруковано в ТЦ облкомплесу, тираж 40 екз.